

til det ærede Medlem, saa meget mindre som det forekommer mig, at hans Svar til Ministeren i Dag var holdt paa Paastandenes Omraade. Paastandene vare ganske vist mange og meget stærke, men jeg skønner ikke, at de Beviser, det ærede Medlem førte i Marken, kunne staa deres Prøve.

Det ærede Medlem udtalte, at man ved dette Forslags Forelæggelse havde set paa Façaderne og saa med Hensyn til det indre ladet det gaa, som det kunde. Denne Gang finder jeg det i særlig Grad uberettiget, navnlig naar det ærede Medlem i denne Forbindelse i et tidligere Møde og atter i Dag har nævnt det ny kongelige Bibliotek. Da jeg i Gaar gjorde en kort Bemærkning om dette Spørgsmaal, var Klokkeren lige ved 4, og jeg fik da ikke Lejlighed til at gøre et Par yderligere Bemærkninger om Spørgsmaalet: det ny kongelige Bibliotek, som jeg havde til Hensigt at gøre. Dersom jeg er rigtig underrettet, er der indgivet saa omfattende Klager fra dem, der skulle arbejde i det kongelige Bibliotek, til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, at Klagepunkternes Antal skal være ikke mindre end 112, og det er dog altid noget. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at antage, at det Tillægsbevillingslovsforslag, som vil komme til at foreligge for os om en Maanedstid eller saa, vil indeholde omkring 50,000 Kr. til foreløbig Afhjælpning af nogle af disse Klager, som ere fremkomne over det ny kongelige Biblioteks Bygning. Jeg anfører dette overfor de stærke Ord, som førtes i Marken af det ærede Medlem, som nu talte, dels i Retning af Ros til den ene Side og dels i Retning af Dadel til den anden. Jeg mener derfor, at man ikke skal tillægge det ærede Medlems Udtalelser altfor megen Vægt, hverken hans Ros eller hans Dadel. Jeg tager for mit Vedkommende Afstand derfra. Naar det ærede Medlem brugte den Ytring, at det her kun havde drejet sig om at faa Façaderne i Orden, saa kunde det i øvrigt gaa med det indre, som det bedst kunde, vil jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at tro efter mit Lægmandssyn paa Tingene — jeg gør mig ikke klogere, end jeg er —, at er der noget Byggeforetagende, hvor det har drejet sig om Façader, medens det saa kunde gaa med det indre, som det bedst kunde, er det netop det ny kongelige Biblioteks Bygning. Det er mig for øvrigt ubegribeligt, at det ærede Medlem har kunnet være uvidende om de Klager, der ere fremførte mod denne Bygning. De

have været at læse paa forskellige Steder. Jeg erindrer i hvert Tilfælde at have læst saadanne Klager, hvori der, synes jeg, klart og tydeligt godtgøres, hvilke væsentlige Mangler der er til Stede. Jeg har i Øjeblikket ikke disse Klager saaledes i Erindringen eller ved Haanden, at jeg kan gøre yderligere Brug deraf.

Jeg vil ikke tilbageholde, at jeg i denne Sag efter de Udtalelser, som ere faldne, lægger mere Vægt paa, hvad der er sagt af den højtærede Minister, end hvad der er sagt af det ærede Medlem. Men en Debat nytter jo ikke meget til Spørgsmalets Afgørelse i Øjeblikket. Det vil være det Udvalg, der kommer til at behandle Sagen, som vil faa at afgøre, hvorvidt Forslaget kan gennemføres i indeværende Samling, eller om det skal ligge til senere, hvor vi ikke vide, hvorledes det vil ende.

Det, der for mig er af største Betydning, er den overordentlig slette Tilstand, der hersker i de Bygninger, hvor vore Regeringsautoriteter, Ministerierne saavel som Rigsarkivet, maa arbejde. Derfor er der den største Grund til at gøre, hvad man kan, for at fremme Sagen. Efter mit Blik paa Tingene og efter den Umage, jeg nu har gjort mig med dette Spørgsmaal, ser jeg ikke rettere, end at man er gaaet frem med god Økonomi ved at udkaste den foreliggende Plan. Jeg vilde meget nødig se, at disse fortsatte Overvejelser, dette Krav om andre tekniske Autoriteter og om ny Undersøgelser skulde føre os ud i større Udgifter, end der her er Tale om. Og det vilde blive Tilfældet, hvis man lyttede til disse Krav. Jeg mener, at de ikke ere nødvendige, og jeg tror heller ikke, det er nødvendigt i Øjeblikket at opholde sig over saadanne Smaating som Spørgsmaalet om, hvorvidt Portnerens Køkken og Adgangen dertil er, som det skal være, eller ej, for det er dog noget Lapperi, som vi ikke behøve at spille Tiden med at tale om. Det skulde være ganske mærkeligt, om de, der skulle gennemføre Sagen, ikke skulde finde disse Mangler, før de gaa til Afslutningen af deres Arbejde.

Hvad imidlertid Brugen af disse Bygninger angaar, kan jeg ikke skjule, at jeg nærer Tvivl om Rigtigheden af at anbringe for mange Boliger i Bygninger til den Art Brug. Man kan sige, at det for Bygningernes Sikkerhed er nødvendigt, for at der kan være et Vagthold til Stede, om overordentlige Ulykker skulde true. Men saadanne Bygninger, der ere Genstand for